

Ένα σημαντικό άτομο

Η δασκάλα μας μάς ρώτησε αν καταλάβαμε τι έπρεπε να γράψουμε στην εργασία. Μουρμούρισα ένα «ναι», χωρίς να είμαι και πολύ σίγουρος ότι είχα καταλάβει. Έπρεπε να γράψουμε για τη ζωή ενός σημαντικού ανθρώπου στην Αυστραλία. Αφού έσπασα για μέρες το κεφάλι μου, το αποφάσισα. Θα γράψω για τον Γιάννη Κούρο και το καλύτερο είναι να πάω να τα πούμε από κοντά. Συναντηθήκαμε την άλλη μέρα στο γήπεδο που έκανε προπόνηση.

Μετά τις απαραίτητες συστάσεις άρχισε να μιλάει για τη ζωή του.

«Γεννήθηκα το 1956 στην Τρίπολη της Αρκαδίας. Από 12 χρονών άρχισα να γράφω στίχους και μελωδίες. Στο Γυμνάσιο έμαθα βυζαντινή και ευρωπαϊκή μουσική. Μου άρεσε ο αθλητισμός, ο οποίος και με κέρδισε στα 16 μου χρόνια».

Ήμουν όλος αυτιά! Τελικά, όμως, δεν κρατήθηκα και ρώτησα:

- Είπατε ότι είστε υπερμαραθωνοδρόμος... τι αγώνισμα είναι αυτό;

- Θα στο πω πολύ απλά, για να το καταλάβεις. Οι μαραθωνοδρόμοι τρέχουν 42 χιλιόμετρα. Εγώ τρέχω πολύ περισσότερο.

- Ξέρω ότι κερδίσατε σε πολλούς υπερμαραθώνιους αγώνες και ότι έχετε πολλά παγκόσμια ρεκόρ. Γι' αυτό σας θαυμάζω. Όμως έχω ακούσει και κάποια πράγματα που μου φαίνονται απίστευτα. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι μπορεί άνθρωπος να τα κάνει στ' αλήθεια.

- Για ποιο πράγμα μιλάς; Ρώτησέ με και θα σου πω.

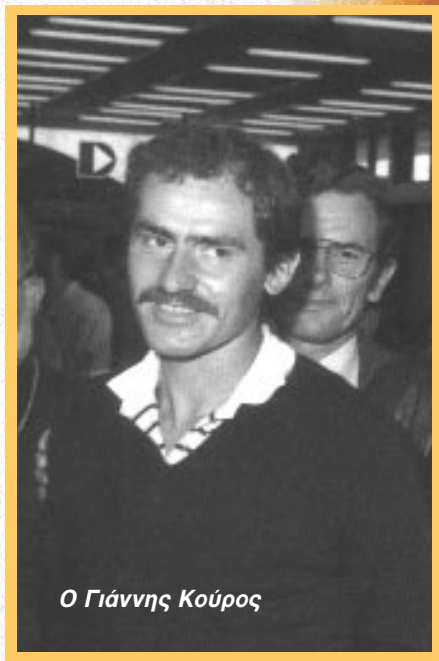
- Είναι αλήθεια ότι έχετε τρέξει σε αγώνα δέκα ολόκληρες ημέρες;

- Ναι, βέβαια. Ήταν στη Νέα Υόρκη το 1988.

- Κύριε Κούρο, μπορείτε να μου πείτε αν ξεχωρίζετε κάποιον αγώνα απ' όλους όσους έχετε τρέξει;

- Νομίζω ότι θα θυμάμαι πάντα έναν άλλο αγώνα στη Νέα Υόρκη. Ήταν το 1985. Είχε πιάσει τυφώνας. Ο άνεμος φυσούσε πολύ δυνατά. Τα δέντρα λύγιζαν. Η βροχή έπεφτε ασταμάτητα. Οι άνθρωποι κλείστηκαν στα σπίτια τους. Εγώ έτρεχα, έτρεχα. Ούτε η βροχή, ούτε ο άνεμος μπορούσε να με σταματήσει.

Έλεγα μέσα μου ότι πρέπει να φτάσω στο τέρμα και πίστευα ότι θα νικήσω. Ε, λοιπόν, νίκησα και έκανα και παγκόσμιο ρεκόρ.

Ο Γιάννης Κούρος

- Φαντάζομαι ότι έχετε πολλές τέτοιες ιστορίες να μου διηγηθείτε. Να μην σας κουράζω, όμως άλλο. Σας ευχαριστώ πολύ. Σας εύχομαι πάντα επιτυχίες.

Χαιρέτησα και έφυγα. Σίγουρα ο Γιάννης Κούρος είναι ένας πολύ σημαντικός άνθρωπος.

1. Συζητάμε στην τάξη:

1. Ποια είναι η εργασία που έχει να γράψει το παιδί;
2. Ποιο θέμα διαλέγει τελικά;
3. Τι άλλα ενδιαφέροντα είχε ο Γιάννης Κούρος εκτός από τον αθλητισμό;
4. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα σε ένα μαραθωνοδρόμο και ένα υπερμαραθωνοδρόμο;
5. Γιατί ο Γιάννης Κούρος ξεχώριζε τον αγώνα στη Νέα Υόρκη;

2. Ποιο είναι το χειρότερο;

Βάζω στη σειρά τα παρακάτω, αρχίζοντας με 10 από το δυσκολότερο:

3. Ο μαθητής της ιστορίας μας πρέπει να συναντηθεί με τον Γιάννη Κούρο:

(Διαλέγω ένα από τα παρακάτω και συνεχίζω τον διάλογο με ένα ή δύο συμμαθητές μου)

α. πηγαίνει ο ίδιος και του λέει:

- Γεια σας. Λέγομαι _____ και _____
θα ήθελα να _____.

β. ο προπονητής του Γιάννη Κούρου τον συστήνει και λέει:

- Γιάννη, από δω ο _____ . Θέλει να _____
ή
- Να σου συστήσω τον _____

4. Τι λέμε για κάποιον που....

Συνδυάζω σωστά τις φράσεις στις δύο στήλες

εξαφανίζεται, υποχωρεί

είναι πολύ αργός

φεύγει γρήγορα τρέχοντας

φεύγει πολύ γρήγορα και εξαφανίζεται

κινείται πάρα πολύ γρήγορα

κινείται όπως ο άνεμος

πάει σαν χελώνα

ορμάει σαν άνεμος

έγινε καπνός

έγινε λαγός

έγινε λούης

πέρασε σαν σίφουνας

5. Βρίσκω τρία επίθετα και χαρακτηρίζω μ' αυτά τον Γιάννη Κούρο.

6. Εσείς για ποιο σημαντικό άτομο θα γράφατε;

Ξέρετε ότι...

... το αγώνισμα του μαραθώνιου δρόμου στα νεότερα χρόνια έγινε για πρώτη φορά, στην πρώτη Ολυμπιάδα της Αθήνας το 1896. Πρώτος νικητής αναδείχτηκε ο Έλληνας Σπύρος Λούης. Από τότε το αγώνισμα περιλαμβάνεται στο επίσημο πρόγραμμα των Ολυμπιακών αγώνων.

... Το 1924 η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή αποφάσισε ότι ο μαραθώνιος θα είναι 42.195 μέτρα. Ήταν η απόσταση που έτρεξαν οι αθλητές στους Ολυμπιακούς αγώνες του Λονδίνου, το 1908.

... στους αρχαίους Ολυμπιακούς αγώνες απαγορευόταν στις γυναίκες να παρακολουθήσουν τα αγωνίσματα. Μοναδική γυναίκα που μπορούσε να μπει στο στάδιο ήταν η ιέρεια της Δήμητρας, που είχε ειδική θέση, στον βωμό της θεάς.

... στον αρχαίο κόσμο υπήρχαν και αγώνες για κορίτσια. Οι πιο αξιόλογοι γυναικείοι αγώνες είναι τα Ηραία της Ολυμπίας, που γίνονταν κάθε πέντε χρόνια. Το μόνο αγώνισμα ήταν ο αγώνας δρόμου. Το βραβείο ήταν ένα στεφάνι από την ιερή ελιά και μια μερίδα από την αγελάδα που θυσιαζόταν στη θεά. Οι κοπέλες μπορούσαν να παραγγείλουν αγάλματα που παρίσταναν τις ίδιες και να τα αφιερώσουν στον ναό της Ήρας.

7. Διαβάζω την περιγραφή της αθλήτριας και ζωγραφίζω ανάλογα μέσα και έξω από το περίγραμμα.

Τη μορφή της κόρης - αθλήτριας των Ηραίων περιγράφει ο Πausanías: Έχει λυτά στους ώμους τα μαλλιά και φοράει κοντό χιτώνα, πάνω από το γόνατο, που αφήνει ακάλυπτο τον δεξιό ώμο ως το στήθος.

8. Ωστόσο, υπάρχουν κάποιες αρχαίες επιγραφές που μιλούν για γυναίκες και σε άλλα αγωνίσματα. Ποια είναι αυτά;

«ΗΜΟΥΝ
ΔΑΣΚΑΛΑ ΤΗΣ ΗΡΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΓΥΑΡΑ, ΑΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΟΡΥΤΣΟΥ ΠΟΥ
ΗΤΑΝ ΓΡΗΓΟΡΗ
ΔΡΟΜΕΑΣ»

«Η ΕΥΚΡΑΤΕΙΑ, ΑΠΟ ΤΟ
ΑΡΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗ ΤΟΥ
ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ, ΝΥΚΗΣΕ
ΣΤΗΝ ΑΡΜΑΤΟΔΡΟΜΙΑ
ΜΕ ΕΝΗΛΙΚΟ ΑΛΟΓΟ»
